

סיפורי ספר

עניינים של רוח

מחלטות האסיפה: התקבלה תרומה בסך \$ 13.000
הוחלט להשתמש בכספי התרומה למטרות רווחה...
בכסף שנותרם יקנו 24 מזגנים עבור הצעירים.

בצהרי יום בהיר אחד נכנס בסערה מנחם פז לחדרו של המזכיר כשהוא מנפנף בהתלהבות במכתב שהחזיק בידו. למזכיר המשתומם הוא הסביר בהתלהבות גלויה: "קיבלנו תרומה מהדוד שלי באמריקה, בוא תראה מה כתוב כאן". ואכן במכתב היה מדובר על תרומה בסך \$ 20,000 אותם התכוון לתרום לקיבוץ יוסף פוזננסקי, דודו של מנחם. לאלה מביניכם ששכחו או שסתם לא יודעים - יוסף פוזננסקי, שנקרא כיום ג'וזף או בקיצור ג'ו, מגיע לביקור מולדת לפחות פעם בשנה, בדרך כלל בקיץ עם הילדים, ולפחות שבוע הוא מבלה בחיק משפחתו בקיבוץ. פרצופו מוכר כאן בין החברים והוא מתקבל בטפחות על השכם ובקריאות: "אהלן, מה נשמע?" כסיום חופשתו^{היא} נפרד ממשפחתו ומידידיו הרבים בקיבוץ וחוזר לקליפורניה אל מפעל קולטי השמש המשגשג אותו פתח לפי כ-10 שנים, שנים מועטות אחרי שהגיע לארה"ב. וכך מידי שנה אפשר לראות את ג'ו פוזננסקי המתארח אצלנו בקיץ ומרגיש כאן כבן בית.

המזכיר קרא את המכתב בעיון ואחר החזירו למנחם באומרו: "אני אביא את הנושא לדיון בישיבת המזכירות הקרובה". במכתב הודיע דודו של מנחם כי לאות הכרת תודה על היחס החם שהוא מקבל בעת שהותו כאן הוא מעוניין לתרום סכום של \$ 20.000 לקיבוץ. התנאי היחיד שהציב היה שהתרומה תוקדש כולה לענייני רוח. הרקע לתנאי זה, כך כתב, מקורו בדווח שנמסר לו מפיו של מנחם כי נושאים שונים בתחום הרוח לא מטופלים כלל או רק באופן חלקי משום שעקב הקיצוצים והמצב הכלכלי הקשה הוחלט לבטל את ההקצבות הכספיות שיועדו לאותם נושאים.

בישיבת המזכירות קם חבר א' ואמר: "אני באמת חושב שבאקלים הקשה השורר כאן בקיץ צריך לתת עדיפות לנושא הרוח - אני מציע לקנות בסכום התרומה 40 מזגנים עבור בני החברה הבוגרת והמתנדבים". חבר ב' הוסיף: "אני סבור שיש בכך הגיון, הרי המתנדבים ובני החברה הבוגרת עובדים הרבה שעות בשמש ומגיע להם שיחזרו לחדרים מקוררים בסיום העבודה". חבר ג' שלף כהרגלו את הטיועון השיוויון: "הם האחרונים במשק שעוד אין להם נזגן" וצדק ועתה השתלמות, ניסתה לשווא להסיט את אפיק הדיון: "אולי אפשר לממן כחלק מהחרומו את לימודי התחביב בתל-חי?" אך היה זה קול קורא במדבר. שאר חורי המזכירות דחו על הסף את הרעיון והחליטו פה אחד להעביר לאסיפה הצעה לקנות מזגנים עבור החברה הבוגרת והמתנדבים באסיפה הועברה ההצעה ללא קושי ובתחילת הקיץ נחתו 40 המזגנים החדשים בפינת הנעורים ובאגף המתנדבים. ג'ו נחת, כהרגלו, כסוף הקיץ אך הפעם היה נרגש מתמי. על המדרכה הוא פגש בנירה פוקס הצעירה שסיפרה לו פעם שהיא חוטאת בכתיבת שירים ומעוניינת לפרסמם בספר שירים פרי לטה ג'ו בירך את ניירה לשלום וכחכיבות שאל אותה: "נו, הוצאת כבר את ספר השירים שלך?" מופתעת, היא השיבה בעצב: "מה פתאום" אמרו שאין תקציב לכך. פניו של פוזננסקי הרצינו כשאמר

סיפורי מימלא

נירה ענתה בליריות נוגה: "כולם נשא הרוח, כולם לקח אמקור". ליד השוקא
פגש ג'ו בדובי אשר היצירתיות שבו מוצאת את ביטוייה כשירים אותם הוא כותב, מלחין ושר.
פוזננסקי שמע אותו פעם שר באיזו מסיבה וקולו הערב והצלול של דובי הקסים אותו כמו
את שאר החברים. גם כאן נחל ג'ו אכזבה קשה כאשר על שאלתו האם הוציא דובי את התקליט
שחיכנו להקליט, השיב הלה בשלילה - שוב מטעמי תקציב, נאמר לו.
עצבני ומרוגז הגיע ג'ו לבית אחיינו והטיח במנחם: "תגיד מה עשיתם עם התרומה שלי.
נירה ודובי סיפרו לי שלא הקציבו להם אפילו אגורה שחוקה, אז לאן הלך הכסף?"
נבוך משהו, הוביל מנחם את דודו אל פינת הנעורים, פתח את אחד החדרים, הצביע אל המזגן ולחש
כשעיניו מושפלות לרצפה: "לכאן הלך הכסף".
יוסף פוזננסקי לא מגיע לכאן יותר. את חופשותיו הוא מבלה כהוואי ובאיים הקריביים.
פעם בכמה שנים, כשהוא מגיע לארץ לביקור חטוף, הוא מזמין את מנחם ובני משפחתו לבלוח עימו
שבוע כחל-אביב או באילת.

אורי גידרון

Handwritten scribbles and notes, possibly a signature or additional text.

